

Universitätsbibliothek Wuppertal

Opera Ciceronis Epistolica

Cicero, Marcus Tullius

Lvtetiae Parisiorum, ad Eidus Ianuar. Anno. MDXXII. Calculo Roma

Liber XVI

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-687](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-687)

XIX. Epistolarum familiarium

M. T. C. C. TREBONIO. S. P. D.

Accedere.

ST epistolam tuam legi libenter, & librum liberrime: sed tamen in ea voluptate hunc accepi dolorem, quod cum incendisses cupiditatem meam, consuetudinis augendam nostrae, (nam ad amorem quidem nihil poterat accedere) tamen discedis a nobis, meque tanto desiderio afficis, ut vna mihi consolationem relinquant, fore ut utriusque nostrum absentis desiderium crebris, & longis epistolis leniatur. Quod ego non modo de me tibi spondere possum, sed de te etiam mihi. Nullam enim apud me reliquisti dubitationem, quantum me amares. Nam, ut illa omittam, quae civitate teste fecisti, cum mecum inimicicias communicasti, cum me concionibus tuis defendisti, cum quaestor in mea, atque in publica causa consului partem suscepisti, cum trib. pl. quaestor non paruisti, cui tuus praesertim collega pareret: ut haec recetia quae meminero semper, obliuiscar, quae tua sollicitudo de me in armis, quae letitia in reditu, quae cura, quae dolor, cum ad te curae, & dolores mei praeserent, Brundisium denique te ad me venturum fuisse, nisi subito in Hispaniam missus esses: ut haec igitur omittam, quae mihi tantum aestimanda sunt, quantum vitam aestimo, & salutem meam. Liber iste, quem mihi misisti, quantum habet declarationem amoris tui. Primum, quod tibi factum vides quicquid ego dixi, quod aliis fortasse non idem. Deinde quod illa siue facta sint, siue sic fuerint narrate te, venustissima, quin etiam ante quam ad me veniatur, risus omnis pene consumitur. Quod si in his scriberis nihil aliud, nisi quod necesse fuit, de vno me tantum cogitavisses, ferreus essem, si te non amarem. Cum vero ea quae scriptura persecutus es, sine summo amore cogitare non potueris, non possum existimare plus quam a se ipso, quam me a te amari. Cui quidem ego amori, utinam ceteris rebus possem, amore certe respondebo: quo tamen ipso tibi confido futurum satis. Nunc ad epistolam venio, cui copiose, & suaviter scriptae nihil est quod multa respondeam. Primum enim ego illas Calvo literas misi, non plus quam has, quas nunc legis, existimas exituras. Aliter, non scribimus quod eos solos quibus mittimus, aliter quod multos lecturos putamus. Deinde ingenium eius melioribus extuli laudibus, quam tu id vere potuisse fieri putas. Primum quod ita iudicabam, acuate mouebat: genus quoddam sequebatur: in quo iudicio lapsus, quo valebat, tamen assequebatur, quod probaret. Multae erant & reconditae literae, vis non erat. Ad eam igitur adhortabar. In excitando autem & in acuendo plurimum valet, si laudes eius, quae cohortere. Habes de Calvo iudicium, & consilium meum. Consilium, quod hortandi causa laudavi: iudicium, quod de ingenio eius valde existimaui bene. Reliquum est, tuam perfectionem amore prosequar, reditum spe expecte, absentem memoria colam, omne desiderium literis mittendis, accipiendisque leniam. Tu velim tua in me studia, & officia multum tecum recordere: quae cum tibi liceat, mihi nefas sit obliuisci, non modo virum bonum me existimabis, verum etiam te a me amari plurimum iudicabis. Vale.

Litere recordata.

M. T. C. EPISTOLARUM FAMILIARIVM. LIBER. XVI.

M. T. C. ET CICERO F. TIRONI HUMANISS. ET OPT. S. P. D.

Quae tibi essent opus

Mide quanta in te sit suauitas, duas horas Thirei fuimus. Xenomenes hospes tam te diligit, quam si vixerit tecum. Is omnia pollicitus est, quae tibi essent opus: facturum puto. Mihi placebat si firmiter esses, ut te Leucadem deportares, ut ibi te plane confirmares. Videbis, quid Curio, quod Lysoni, quid Medico placeat. Volebam ad te Marionem remittere, quem cum meliuscule tibi esset, ad me mitteres: sed cogitavi vnas literas Marionem afferre posse, me autem crebras expectare. Poteris igitur, & facies, si me diligis, ut quotidie sit Acastus in portu. Multi erunt quibus recte literas dare possis, quae ad me libenter praeserant. Equidem Patras eunte neminem praetermittam. Ego omnem spem tui diligenter curandi in Curio habeo. Nihil potest illo fieri humanius, nihil nostri amantius. Eius te totum trade: malo te paulo valentem, quam statim imbecillum videre. Cura igitur nihil aliud, nisi ut tu valeas, cetera ego curabo. Etiam atque etiam vale. Leucade proficiscens. VII. Idus Nouemb.

Paulo. s. post, aut serius.

M. T. C. TIRONIS. S. P. D.

Septimum iam diem Corcyrae tenebamur. Quae autem pater, & filius Burrori solliciti eramus de tua valetudine mirum in modum, nec mirabamur nihil a te literarum. His enim veteris istinc navigatur, qui si essent, nos Corcyrae non sederemus. Cura igitur te & confirma: & cum comode, & per valetudinem, & per anni tempus navigare poteris, ad nos

Liber. XVI. Fo. LXXX.

amantissimos tui veni. Nemo nos amat, qui te non diligit. Charus omnibus, expectatusque venies. Cura ut valeas, etiam atque etiam Tiro noster. Vale. XV. Cal. Nouemb. Corcyre.

M. T. C. TIRONI. S. P. D.

Desidero meus, & frater, & fratris filius. Paulo facilius putavi posse me ferre desiderium tuum, sed plane non fero: & quod magni ad honorem nostrum interest, quod primum ad Urbem me venire, tamen peccasse mihi videor, quod a te discesserim. Sed quia tua voluntas ea videbatur esse, ut prorsus nisi confirmato corpore nolles navigare, approbavi tuum consilium. Neque nunc mutuo, si tu in eadem sententia. Sin postea, quod cibum cepisti, videris tibi me posse consequi, tuum consilium est. Marionem ad te eo misi, ut aut tecum ad me primum veniret: aut si tu morarerere, statim ad me rediret. Tu autem hoc tibi persuade, si comodo valetudinis tue fieri possit, nihil me malle, quam te esse mecum. Sin intelliges opus esse te Patris conualescendi causa paulum comorari, nihil me malle, quam te valere. Si statim navigas, nos Leucade consequere. Sin te confirmare vis, & comites, & restates, & navem idoneam ut habeas, diligenter videbis. Vnum illud mihi Tiro videto, si me amas, ne te Marionis aduentus, & hęc literę moueant: quod valetudini tue maxime conducet, si feceris, maxime obtuleris voluntati meę. Hęc pro tuo ingenio considera. Nos ita te desideramus, ut amemus. Amor, ut valentem videamus hortatur: desiderium, ut primum. Illud igitur potius. Cura ergo potissimum, ut valeas. De tuis innumerabilibus in me officiis, erit hoc gratissimum. III. Nonas Nouemb. Vale.

M. T. C. TIRONI. S. P. D.

Non quo ad te, nec lubet scribere, quo animo sim affectus: tantum scribo, & tibi & mihi maxime voluptati fore, si te firmum primum videro. Tertio die abs te ad Alyziam accesseramus. locus est citra Leucadem stadia, cxx. Leucade, aut te ipsum, aut tuas literas a Marione putabam me accepturum. Quantum me diligis, tantum fac ut valeas, vel quantum te a me scis diligi. Nonis Nouemb. Alyzia.

M. T. ET C. ET Q. FR. ET Q. FIL. TIRONI. S.

Nos apud Alyziam, ex quo loco tibi lras ante dederam, unum diem comorati sumus, quod quod nos consecutus non erat. Is dies fuerat Nonis Nouemb. Inde ante lucem proficiscetes, ante diem viii. Idus Nouemb. has lras dedimus. Tu si nos omnes amas, & precipue me magistrum tuum, confirma te. Ego valde suspensio animo expecto, te primum scilicet, deinde Marionem, cum tuis lris. Omnes cupimus, ego in primis, primum te videre, sed mihi Tiro valentem. Quare nihil speraris: satis quotidie videro, si valebis. Utilitatibus tuis possum carere: te valere tua causa primum volo, tum mea mihi Tiro. Vale.

M. T. ET C. ET Q. FR. ET Q. FIL. TIRONI. S.

Variis sum affectus tuis literis, valde priore pagina perturbatus, paulum altera recreatus. Quare nunc quod non dubito, quoniam quo plane valeas, te neque navigatio ni, neque vię committas. Satis te mature videro, si plane confirmatum videro. De medico, & tu bene existimari scribis, & ego sic audio. Sed plane curationes eius non probo. Ius, n. dandum tibi non fuit, cum κακοσώμαχος esses. sed tamen & ad illud scripsi accurate, & ad Lysonem. Ad Curium vero suavissimum hominem, & summi officii, summęque humanitatis multa scripsi. In his etiam, ut si tibi videres, te ad se transferret. Lyson, n. noster vereor ne negligetior sit. Primum, quia omnes Greci: deinde, quod cum a me literas accepisset, mihi nullas remisit. sed eum tu laudas. Igitur quod faciendum sit, iudicabis. Illud mihi Tiro te rogo, sumptui ne parcas vlla in re, in qua ad valetudinem opus sit. Scripsi ad Curium, quod dixisses, daret medico: ipsi puto aliquid dandum esse, quo sit studiosior. Innumerabilia tua sunt in me officia, domestica, forensia, urbana, provincialia, in priuata, in repub. in studiis, in literis nostris. Omnia viceris, si, ut spero, te validum videro. Ego puto te bellissime, si recte erit, cum quostore Mescinio decursurum. Non inhumanus est, teque, ut mihi visus est, diligit: & cum valetudini tue diligentissime consulueris, tum mihi Tiro consulto navigationi, nulla in re iam festinare volo, nihil laboro, nisi ut saluus sis. Sic habeto mihi Tiro, neminem esse, qui me amet, quin idem te amet. tu cum tua, & mea maxime interest te valere, tum multis est cura, adhuc dum mihi nullo loco deesse vis, nunquam te confirmare potuisti. Nunc te nihil impedit, omnia deponere, corpori serui: quantam diligentiā in valetudinem tuam contuleris, tantam me fieri a te iudicabo. Vale mihi Tiro, vale, vale, & saluate. Vale. VI. Idus Nouemb. Leucade.

Amica.

Eo ut.

Actis distantia.

Alyzia.

Satis quotidie.

Satis mature.

Itaque.

Vale, vale, vale, & saluate. Vale.

nā ex utraq; pte sunt q pugnare cupiāt, impedimēto mihi fuerūt omnino. Et ipse Cæsar amicus noster minaces ad Senatū, & acerbis literas miserat, & erat adhuc impudēs, q exercitū & prouinciā inuito Senatu teneret, & Curio meus illū incitabat. Antonius quidē noster, & Q. Cassius nulla vi expulsi ad Cæsarē cū Curione pfecti erāt. Posteaq; Senatus cōsulibus, prætoribus, tribunis plebis, & nobis, qui Proconsules sumus, negotiū dederat, vt curaremus ne qd respublica detrimētī caperet, nūq; maiore in periculo ciuitas fuit, nunq; improbi ciues habuerūt paratiore ducē omnino. Ex hac quoq; parte diligētissime cōparatur. Id fit auctoritate, & studio Pōpēii nostri, qui Cæsarē sero cœpit timere. Nobis inter has turbas Senatus tamē frequens flagitauit triūphū. Sed Lentulus consul quo maius suū beneficiū faceret, simulatq; expēdisset quę essent necessaria de rep. dixit se relaturū. Nos agim⁹ nihil cupide, eoq; est nostra pluris auctoritas. Italię regiones descriptę sunt, quā quisq; partē tueretur. Nos Capuā sumpsimus. Hęc te scire volui. Tu etiā, atq; etiā cura vt valeas, literasq; ad me mittas, quotiescūq; habebis cui des. Etiam, atq; etiā vale. Datum pridie Idus Ian.

M. T. C. TIRONI. S. P. D.

Vo in discrimine versetur salus mea, & bonorū omnium, atq; vniuersę reip. ex eo scire potes, q domos nostras, & patriā ipsam vel diripiendā, vel inflāmandā reliquim⁹. In eū locū res deducta est, vt nisi q; Deus, vel casus aliq; subuenerit, salui esse nequeamus. Egdē vt veni ad urbē, nō destiti omnia & sentire, & dicere, & facere, quę ad concordia pertinerēt: sed mirus inuaserat furor, nō solū improbos, sed etiā hos qui boni habent, vt pugnare cuperēt, me clamante nihil esse bello ciuili miserius. Itaq; cū Cæsar amentia quadā raperetur, & oblitus nominis, atq; honorū suorū Ariminū, Pisaurū, Anconam, Arretiū occupasset, Urbē reliquit, q sapienter, aut q fortiter, nihil attinet disputare. Quo qdē in casu simus, vides. Ferunt omnino conditiones ab illo, vt Pōpēius eat in Hispaniā: delectus qui sunt habitī, & præsidia nostra dimittātur. Se vltiorem Galliam Domitio, citiorem Cōsidio Nouiano (His enim obtigerunt) traditurū, ad consulatus petitionem se veturū: neq; se iam velle absente se, rationē haberi sui, se præsentē trinūdinū petiturū. Accepimus conditiones, sed ita, vt remoueat præsidia ex his locis quę occupauit, vt sine metu de iis ipsis cōditionibus Romę Senatus haberi possit. Id ille si fecerit, spes est pacis. Non em̄ honestę leges imponūtur, sed quiduis est melius, q sic esse, vt sumus. Sin ille suis cōditionibus stare noluerit, bellum paratū est, eius modi tamē, qd ille sustinere nō possit: præsertim cū a suis conditionibus ipse fugerit, tātum modo vt eū intercludamus, ne ad Urbem possit accedere, qd sperabamus fieri posse. Delectus enim magnos habebamus, putabamusq; illū metuere, si ad Urbē ire cœpisset, ne Gallias amitteret, quas ambas habet inimicissimas, præter Trāspadanos. Ex Hispaniaq; sex legiones, & magna auxilia Afranio, & Petreio ducibus habet a tergo. videt, si insaniet, posse opprimi modo vt Vrbe salua. Maximā aut plagā accepit, q is q summā auctoritatē i illius exercitu habebat Titus Labienus, socius sceleris esse noluit, reliquit illū, & nobiscū est, multiq; idē facturi esse dicunt. Ego adhuc orę maritimę præsum a Formiis. Nullū maius negotium suscipere volui, quo plus apud illū meę literę, cohortationesq; ad pacē valerent. Sin autē erit bellū, video me castris, & certis legionibus pfuturū. Habeo etiā illā molestiā, q Dolabella noster apud Cæsarē est. Hęc tibi nota esse volui, quę caue te pturbēt, & impediat valetudinē tuā. Ego A. Varroni quē cū amantissimū meī cognoui, tū etiā valde tui studiosum, diligētissime te cōmendaui, vt & valetudinis tuę rationē haberet, & nauigationis, & totū te susciperet, ac tueretur, quē oīa facturū confido. Recepit enim, & mecū locutus est suauissime. Tu quādo eo tēpore mecū esse nō potuisti, quo ego maxime operā, & fidelitatē desiderauī tuā, caue festines, aut cōmittas, vt aut eger, aut hyeme nauiges. Nūq; ego sero te venisse putabo, si saluus veneris. Adhuc neminem viderā qui te postea vidisset, q M. Volusius, a quo tuas literas accepi. qd non mirabar. Neq; enim meas puto ad te literas tanta hyeme perferri. Sed da operā vt valeas: & si valebis, cū recte nauigari poterit, tū nauiges. Cicero meus in Formiano erat, Terentia & Tullia Romana. Cura vt valeas. IIII. Cal. Febr. Capua.

M. T. C. TIRONI. S. P. D.

Go vero cupio te ad me venire, sed viā timeo, grauissime ægrotasti: inedia, & purgationibus, & vi ipsius morbi cōsumptus es: graues solēt offensiones esse ex grauibus morbis, si qua culpa cōmissa est. Iā ad id biduū, qd fueris in via, dū in Cumanū venies.

† inuaserat
† disputari

Trinūdinū

Gallię duę

Labienus

Dolabella

Recepit

Purgatio
nes

Epistolarum familiarium

- ris, accedēt cōtinuo ad reditū dies quinq̄. Ego in Phormiano ad.iii. Cal. esse volo: ibi te vt fir-
mū offendam mi Tiro effice. Literę meę siue nostrę tuī desiderio oblāguerūt. Hac tñ eplā,
quā Acastus attulit, oculos paululū sustulerūt. Pōpēius erat apud me, cū hęc scribebā: hilare,
& libēter ei cupiētī audire nra dixi, sine te oīa mea tmutasse. Tu musis nr̄is para vt opas red-
das: nostra ad diē dictā fiet. Docui. n. te fides *ἔριμος* qđ haberet. Fac plane vt valeas, nos ad
summū. Vale. xiiii. Cal. Ianuarii. M. T. C. TIRONI. S. P. D.
- Hilare.**
tmuta esse
- Carere**
febrī.
- Aegypta.**
- Cum & tū.**
- Tiro manu**
missus.
- Amo te de**
maximis
causis.
Canon.
Fideliter i
proprie po
sicum.
- Hic cogito**
- Indulge.**
- † Perhedū.**
† Thedum.
- Egypta ad me venit Prīdie Idus Aprilis. Is et̄i mihi nūciauit te plane febrī
carere, & belle habere, tñ q̄ negauit te potuisse ad me scribere, curā mihi at-
tulit, & eo magis q̄ Hermia, quē eodē die venire oportuerat, nō venerat. In-
credibili sum sollicitudine de tua valetudine: qua si me liberaris, ego te omī
cura liberabo. Plura scriberē, si iā putarē libēter te legere posse. Ingeniū tuū
qđ ego maximī facio, cōfer ad te mihi, tibiq̄ conseruandū. Cura te etiā, atq̄
etiā diligenter. Vale. Scripta iam epistola, Hermia venit. Accepi tuā epistolā vacillantibus li-
terulis, nec mirū tā graui morbo. Ego ad te Aegyptam misi, q̄ nec inhuman⁹ est, & te visus
est mihi diligere, vt is tecū esset, & cum eo cocum quo vterere. Iterum vale.
M. T. C. TIRONI. S. P. D.
- Ndricus postridie ad me venit, q̄ expectarē. Itaq̄ habui noctē plenā timorib⁹
ac miseris. Tuis lris nihilo sū fact⁹ certior, quo mō te haberes, sed tñ sū re-
creat⁹. Ego oī delectatiōe, lrisq̄ oib⁹ careo, quas añ q̄ te videro, attingere nō
possum. Medico mercedis quātū poscit, pmitti iubeto: id scripsi ad Mumū.
Audio te aīo angī, & medicū dicere ex eo te laborare. Si me diligis, excita ex
somno tuas lras, humanitatēq̄, ppter quā mihi es charissim⁹. Nūc opus est
te aīo valere, vt corpore possis. Id cū tua, tū mea causa facias a te peto. Acastū retine, quo cō-
modius tibi ministrēt. Cōserua te mihi, dies pmissorū adest, quē etiā respentabo, si aduene-
ris. Etiā atq̄ etiā vale. III. Idus Aprilis. M. T. C. TIRONI. S. P. D.
- Mnia a te data mihi putabo, si te valētē videro. Summa cura expectabā aduētū Menā
dri, quē ad te miserā. Cura, si me diligis, vt valeas: & cū te bene cōfirmaris, ad nos ve-
nias. Vale. iiii. Idus Aprilis. Q. V. C. M. CICERONI FRATRI. S. P. D.
- E Tirone mi Marce, ita te, meūq̄ Ciceronē, & meā Tulliolā, tuūq̄ filiū vi-
deā, vt mihi gratissimū fecisti, cū eū indignū illa fortuna, nobis amicū, q̄ ser-
uū esse maluisti. Mihi crede, tuis, & illi⁹ lris plectis, exilii gaudio, & tibi ago
gratias, & gratulor. Si. n. mihi Statii fidelitas est tāte voluptati, quāte esse in
istō hęc eadē bona debēt additis lris, sermonib⁹, humanitate, q̄ sunt his ip̄is
cōmodis potiora! Amo te oib⁹ egdē de maximis causis, verū etiā ppter hęc,
vel q̄ mihi sic, vt debuisti, nūciaisti. Te totū i lris vidī. Sabini pueris, & pmisi oīa, & faciā. Vale.
M. T. C. TIRONI. S. P. D.
- Ideo qđ agas, tuas quoq̄ epistolas vis referā in volumina. Sed heus tu, qui
nouō esse meorū scriptorū soles, vnde illud tā *ἀκυρον*, valetudini fideliter in-
seruēdo! Vnde in istū locū fideliter venit, cui verbo domiciliū est p̄priū in
officio, migrationes i alienū multe. Nā & doctrina, & domus, & ars, & ager,
etiā fidelis dici pōt, vt sit, quemō Theophrasto placet, verecunda tralatio.
Sed hęc corā. Demetri⁹ venit ad me, quo qđē comitatu *ἀφομιλιῶ* satis scis.
& tu eū videlicet nō potuisti videre, cras aderit, videbis igit. Nā ego hinc perendie mane co-
gito. Valetudo tua me valde sollicitat, sed inseruī, & fac oīa: tū te mecū esse, tū mihi cumula-
tissime satisfacere putato. Cuspicio q̄ operā dedisti, mihi gratū ē. Valde. n. eius cā volo. Vale.
M. T. C. TIRONI. S. P. D.
- Vid igit! nō sic oportet! Egdē cēseo, sic addēdū, etiā suo: sed si placet, iuidia
viteē, quā qđē ego sepe cōtēpsi. Tibi *διαφώνισιν* gaudeo pfuisse. Si vero etiā
Tusculanū, Dii boni, quāto mihi illud erit amabili⁹. Sed si me amas, qđ qđē
aut facis, aut pbelle simulas, qđ tñ i modū pcedit: sed vrut est, idulge valetu-
dini tuę: cui qđē tu adhuc, dū mihi deseruis, seruisti nō satis. ea qđ postu-
let, nō ignoras. *πέφιν, ἀλυπίαν, πρίπαρον, σύμμετρον, τέρψιν, εὐλασίαν κοιλίας.*
- Fac bellus reuertare, nō modo te, sed etiā Tusculanū nostrū plus amem. † Parhedrū excita, vt
† Thortum ipse cōducat, sic olitorē ip̄m cōmouebis. Helluo nequissimus sestertia ducenta da-

Liber. XVI. Fo. LXXXII.

bat nullo aprico horto, nullo emissario, nulla maceria, nulla casa. Is ne nos tanta impensa deri deat, calface hoïem, vt ego Motonē. Itaq; abutor coronis. De Crabra qd agat, et si nūc qdē etiā nīmū est aque, tū velim scire. Horologū mittā, & libros, si erit sudū. Sed tu nullos ne tecū li bellos, an pangis aliqd Sophocleū: fac opus appareat. Aligurius Casaris familiaris mortuus est, bonus homo, & nobis amicus. Te qñ expectemus, fac vt sciā. Cura te diligenter. Vale.

M. T. C. TIRONI. S. P. D.

Expecto tuas lras de multis reb; te ipm multo magis. Demetriū redde nfm, & aliud, si qd potes boni. De Aufidiano noie nihil te hortor, scio tibi cure eē, sed cōfice. Et si ob eā rē moraris, accipio causam. si te id nō tenet, aduola. Lras tuas valde expecto. Vale.

M. T. C. TIRONI. S. P. D.

Sollicitat, ita viūam, me tua mi Tiro valetudo: sed cōfido si diligentiā, quā istituisti, adhibueris, cito te firmū fore. Libros cōpone, videlicet cū Metrodoro lubebit, qñ ei arbitratu viuedū est, cū Olitore, vt videt. Tu potes Calē. expectare gladiatores, postri die redire, & ita cenfeo. verū, vt videbitur. Cura te, (si me amas) diligenter. Vale.

CI. FIL. TIRONI SVO DVLCISS. S. P. D.

Vm vehemēter tabellarios expectarē quotidie, aliqñ venerunt post diē. xl. & sextū, q̄ a vobis discesserant, quorū mihi fuit aduērus optatissimū. Nā cū maximam cepissem letitiā ex humanissimī, & charissimī patris epistola, tū vero iucūdisimē tuē literē cumulū mihi gaudiū attulerūt. Itaq; me iā nō pēnitere bat intercapedinē scribēdi fecisse, sed potius letabar. Fructū. n. magnū humanitatis tuē capiebā ex silētio mearū literarū. Vehemēter igif gaudeo te meā sine dubitatione accepisse excusationē. Gratos tibi, optatosq; esse, q de me rumores afferunt, nō dubito mi dulcissime Tiro, p̄staboq; & enitar, vt in dies magis, magisq; hac nascēs de me duplicē opinio. Quare qd polliceris te buccinatorē fore existimationis meē, firmo id, cōstari q animo facias licet. Tantū. n. mihi dolorē, cruciatūq; attulerunt errata etatis meē, vt nō solum animus a factis, sed aures quoq; a cōmemoratione abhorreāt. Cuius te sollicitudinīs, & doloris participē fuisse, notū, exploratūq; est mihi, nec id mirū. Nam cū oīa mea causa velles mihi successa, tū etiā tua: sociū em te meorū cōmodorū semp esse volui. Qz igif tū ex me do luisti, nūc vt duplicē tuū ex me gaudiū, p̄stabo. Cratippo me scito nō vt discipulū, sed vt filiū esse cōiunctissimū. Nā cū & audio illū libēter, tū etiā eius propriā suauitatē vehementer amplector. Sum totos dies cū eo, noctisq; sēpenumero partē. exoro em vt mecū q̄sepissime cōner. Hac introducta cōsuetudine sepe insciētib; nobis, & cōnātibus obrepit, sublataq; seueritate philosophiē, humanissime nobiscū iocat. Quare da operā, vt hunc talē, tam iucundū, tā excellentē virū videas q̄primū. Nam qd ego de Bruto dicā: quē nullo tēpore a me patior dif

cedere, cui; cū frugi, seueraq; est vita, tū etiā iucūdisimā cōiunctio. Nō est em seiunctus † locus a philologia, & quotidiana συζητήσθαι. Huic ego locum in proximo cōduxi, & vt possum, ex meis angustiis illius sustento tenuitatem. Præterea declamitare græce apud Cassium insti tui, latine aut apud Brutū exerceri volo. Vtor familiaribus, & quotidianis cōiūctorib; quos secū Mitylenis Cratipp; adduxit, hoib; & doctis, & illi pbatissimis. Multū etiā mecū ē Epicrates princeps Atheniēsiū, & Leonides, & horū ceteri filēs. τὰ μὲν οὖν καὶ ἡμᾶς. De Gorgia autē qd mihi scribis, erat qdē ille i quotidiana declamatiōe vtilis, sed oīa postposui, dūmō pceptis p̄ris parerē. διαγέσθαι. n. scripserat, vt eū dimitterē statī, tergiuersari nolui, ne mea nimia suspitiōne ei aliquā iportaret. Deīde illd̄ et mihi succurrebat, graue eē me de iudicio p̄ris iudicare. Tū tñ studiū, & cōsiliū gratū, acceptūq; ē mihi. Excusationē angustiarū tui t̄pis accipio. scio. n. q̄ soleas eē occupat;. Emisse te p̄diū vehemēter gaudeo, felicitēq; tibi rē istā euenire cupio. Hoc loco me tibi gratulari, nolī mirari. Eodē. n. fere loco, tu quoq; emisse te, fecisti me certiorē. Habes vbi deponēde sint vrbānitates, rustic; roman; fact; es. Cū ego mihi nūc aī oculos tuū iucūdisimū cōspētū ppono, videor videre emētē te rusticas res, cū villico loquētē, in laciniā seruātē ex mēsa scda semina. Sed qd ad rē p̄inet, me tū tibi defuisse, eq; ac tu, doleo. Sed nolī dubitare mi Tiro, qñ te subleuatur; sim, si mō fortuna me. p̄sertim cū sciā cōem nobis emptū eē istū fūdū. De mādatis qd tibi cure fuit, est mihi gratū. Sed peto a te, vt q̄celerrī me mihi librarī; mittat, maxime quidē græcus. Multū. n. mihi eripit operē in exscribēdis hy pomnematis. Tu velim in primis cures, vt valeas, vt vna συμμιλλοσθῆναι possimus. Antherū tibi cōmendo. Vale.

M. T. C. TIRONI. S. P. D.

Si erit sudū.

De multis reb;.

Buccina;

tor. Existima tionis meē. Successa. Cratippus.

Brutus. † iocus a philoso phia.

Librarius Hypomne mata.

Epistolarum familiarium

Librarii. **S**pero ex tuis lris tibi meli⁹ eē, cupio certe. Cui qdē rei omī rōne cura vt īfer uias, & caue suspīceris cōtra volūtatē meā te facere, q̄ nō sis mecū, mecū es si te curas. Quare malo te valetudini tuē seruire, q̄ meis oculis, & aurib⁹. Etsi em̄ & audio te, & video libēter, tñ hoc multo erit, si valebis, iucundius. Ego hic cesso, q̄ ipse nihil scribo, lego aut libētissime. Tu istic, si qd librarii mea manu nō ītelligēt, mōstrabis, vna oīno īterpositio difficilior est, quā ne ipse qdē facile legere soleo. De quadrīmo Carone. De Triclinio cura, vt facis. Tertia aderit, mō ne Publi⁹ rogatus sit. Demetri⁹ iste nūq̄ oīno Phalereus fuit, sed nūc plane Bilienus est. Itaq̄ te do vicariū, tu eū obseruabis. Etsi verūtamē de illis, nosti cetera. Sed tñ si quē cū eo sermonem habueris, scribes ad me, vt mihi nascat ep̄lē argumētū, & vt tuas q̄longissimas lras legā. Cura mi Tiro, vt valeas, hoc mihi grati⁹ facere nihil potes. Vale. **M. T. C. TIRONI. S. P. D.**

Epiphora. **V** vero cōfice professionē, si potes. etsi hęc pecunia ex eo gñe est, vt profes- siōe nō egeat. Verūtamē Balb⁹ ad me scripsit, tāta se epiphora oppressum, vt loq̄ nō possit. Antoni⁹ de lege qd egerit, liceat mō rusticari, ad Bithynicū scri- psi. De Seruilio tu videris, q̄ senectutē nō cōrēnis. Etsi Attic⁹ noster, q̄ quōdā me cōmoueri πωινοῖς, intellexit, idē semp putat, nec videt qbus p̄sidiis philo- sophiē septus sim: & Hercle, q̄ timidus ipse est, δουλοποιοῖς. Ego tñ Antoniū inueteratā sine vlla offensiōe amicitia retinere sane volo, scribāq̄ ad eū, sed nō ante, q̄ te vide- ro, nec tñ te auoco a syngrapha, cras expecto Leptā. etem̄ ad cuius rutā pulegio mihi tui ser- monis vtendum est. Vale. **M. T. C. TIRONI. S. P. D.**

Panici. **S**si mane Harpalū miserā, tñ cū haberē, cui recte darē literas, etsi noui nihil erat, iisdē de reb⁹ volui ad te sepius scribere, nō quīn diffiderē diligētiē tuā, sed rei magnitudo me mouebat. Mihi prora, & puppis, vt Gręcorū puerbiū est, fuit a me tui dimittendī, vt rōnes nostras explicares. Offitio, & Aurelio utiq̄ satissiat: a flāma, si nō potes oēm partē, aliquā velim extorqueas. In pri- misq̄, vt expedita sit pensio Calē. Ian. de attributione cōficiēs: de representa- tione videbis. De domesticis rebus hactenus, de publicis oīa mihi cerra, quid Octavius, quid Antonius, q̄ hoīm opinio, quid futurū putes, ego vix teneor, qn accurrā. Sed lras tuas expe- cto, & scito Balbū, tū fuisse Aquini, cū tibi est dictū, & postridie Hirciū puto. Vtriq̄ ad aquas Semas qd egerint, Dolabellę procuratores fac vt admoneant. appellabis etiā Appiam. Vale. **CICERO FIL. TIRONI. S. P. D.**

Prora & puppis. **S**si iusta, & idonea vsus es excusatiōe ītermissiōis lrarū tuarū, tñ id ne sapius facias rogo. Nā etsi de reip. rumorib⁹, & nūciis certior fio, & de sua ī me volūate semp ad me p̄scribit pater, tñ de quauis minima re scripta a te ad me epistola semp fuit gratif- sima. Quare cū in primis tuas desiderem literas, nolī cōmittere, vt excusatione poti⁹ expleas officii scribēdi, q̄ assiduitate literarū. Vale. **Q. CICERO TIRONI. S. D.**

Te patro- no. **V**erberaui te cogitationis tacito dūtaxat cōuitio, q̄ fasciculus alter ad me iā sine tuis literis platus est. Nō potes effugere hui⁹ culpe pōnā, te patrono, Mar. est adhibēdus. Isq̄ diu, & multis lucubrationib⁹ cōmētata ofone, vide vt pbare possit, te nō peccasse. Plane te rogo, sicut olim matrē nostrā facere memini, q̄ lagenas etiā inaneis obsignabat, ne dicerent inanes aliq̄ fuisse, q̄ furtim essent exiccate: sic tu etiā si qd scribas, nō habebis, scribito tñ, ne fur- tū cessatiōis q̄siuisse videaris. Valde. n. mihi semp & vera & dulcia tuis ep̄- stolis nunciant. Ama nos, & vale. **Q. C. TIRONI. S. P. D.**

Memini. Attende fa- ceriam. **M**irificā mihi verberationē cessationis ep̄lā dedisti. Nā q̄ parcius frater p̄scripserat, vt recūdia videlicet, & properatione, ea tu sine assentatione, vt erant, ad me scripsisti, & maxime de cōsulibus designatis, quos ego penitus noui libidinum, & lāguoris es- scēminatissimi animi plenos. qui nisi a gubernaculis recesserint, maximū ab vniuerso naufragio periculum est. Incredibile est, quē ego illos scio oppositis Gallorum castris in estiuis fecis- se: quos ille latro, nisi aliquid firmi⁹ fuerit, societate vitiōrū deliniet. Res est aut tribunitiis, aut priuatis consiliis munienda. Nam istī duo vix sunt digni, quibus alteri Cēenam, alteri Cossutianarum tabernarū fundamenta credas. Te, vt dixi, sero oculis. Ego vos ad. IIII. Calen- videbo, tuosq̄ oculos, etiam si te veniens in medio foro videro, dissauabor. Me ama. Vale. **M. T. C. EPISTOLARVM FAMILIARIVM FINIS.**